

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR MONDHEELKUNDE
EN CHIRURGISCHE PROTHETIEK

*Viering van het tienjarig bestaan en installatie van
Prof. M. HUT tot Erevoorzitter*

Het wetenschappelijke gedeelte van de vergadering, die de Nederlandse Vereniging voor Mondheelkunde en Chirurgische Prothetiek op 6 november jl. ter gelegenheid van haar tienjarig bestaan in het Frans Hals Museum te Haarlem had belegd, onderscheidde zich door een gevarieerd en belangwekkend programma. Zou het bestuur alleen al om die reden op een geslaagde bijeenkomst kunnen terugzien, de aantrekkelijkheid van deze dag werd nog aanzienlijk verhoogd door een meer feestelijke noot: de installatie van collega Prof. M. HUT tot Erevoorzitter van de Vereniging.

Tot dat doel vond tegen het einde van de middag een openbare huishoudelijke vergadering plaats, die door verschillende genodigden, o.a. enkele buitenlandse gasten, werd bijgewoond. De overhandiging van de bij deze onderscheiding behorende fraaie plaquette deed de voorzitter, Dr. W. A. M. VAN DER KWAST voorafgaan door een toespraak, waarin hij de historische ontwikkeling van het specialisme in de mondheelkunde schetste, daarbij de wonderlijke opvattingen in het licht stellend, die in medische kring met betrekking tot het wezen van de zaak in het verleden hebben geleefd... en ten dele nog leven. Spr. kruigde zijn speech met een aantal thans vermakelijk aandoende citaten uit publikaties, afkomstig van het in 1905 opgerichte Nederlandsch Mondheelkundig Genootschap en van de Nederlandsche Vereeniging van Mondartsen, twee organisaties, die het nooit verder dan een kwijnend bestaan hebben kunnen brengen. Uit deze citaten kwam de miskenning van de werkelijkheid wel heel duidelijk naar voren.

Collega VAN DER KWAST prees voorts de vooruitziende blik van Prof. HUT, waaraan het te danken was, dat in de bestaande chaotische toestand, voortvloeiend uit de strijd om de bevoegdheden, reeds in 1955 orde was geschapen. Een grote verdienste van de nieuwe Erevoorzitter was, dat hij het bestaansrecht van een chirurgisch specialisme der tandheelkunde had weten te realiseren.

In zijn dankwoord gewaagde HUT eveneens van de historisch gegroeide spraakverwarring inzake het begrip mondheelkunde, die ook thans de gemoederen – o.a. in E.E.G.-verband – nog bezighoudt. Met voldoening stelde hij echter vast dat in alle Nederlandse ziekenhuizen, waaraan tandartsen-specialisten in de mondheelkunde zijn verbonden, hun aandeel in de behandeling van de in aanmerking komende patiënten – en dat zijn er mede door het steeds toenemende aantal verkeersongevallen vele – tegenwoordig als onmisbaar wordt beschouwd. Klaarblijkelijk hebben zij een gewaardeerde plaats in het chirurgische team veroverd.

Woorden van waardering werden voorts gesproken door twee buitenlandse gasten, Prof. HAHN uit Kiel en Prof. HUSTEDT uit Kopenhagen. Laatstgenoemde bood als voorzitter van de in juni jl. opgerichte Scandinavische Vereniging voor Mondheelkunde (waarvan ook Finland en IJsland deel uitmaken) de praeses van de jubile-

rende Nederlandse zusterorganisatie een fraaie vlaggenstandaard aan, versierd met de vlaggen van de Scandinavische landen.

Na een receptie ter ere van het tienjarig bestaan der Vereniging en van de Erevoorzitter, wiens echtgenote uiteraard ook in de huldiging werd betrokken, wachtte de aanwezigen een bijzonder slot. Het bestuur had namelijk uitvoering gegeven aan de oorspronkelijke gedachte, de schrijver GODFRIED BOMANS uit te nodigen voor wat in het programma vermeld stond als „Dagsluiting”. Behoefte het nog betoog dat het optreden van deze geboren Haarlemmer en onnavolgbare verteller in het stijlvolle milieu van het Frans Hals Museum een zeer speciaal cachet aan deze opmerkelijke bijeenkomst verleende?

Het bestuur heeft alle reden om met voldoening op de resultaten van zijn organisatorische activiteiten terug te zien.

V.

JAARVERSLAG 1965 VAN DE NED. VER. v. ORTHODONTISCHE STUDIE

Gedurende het verslagjaar vonden een paar gebeurtenissen plaats, die weliswaar meer het verenigingsleven naar buiten betroffen, maar die voor het bestuur reden zijn, met bescheiden voldoening op 1964 terug te zien.

In de eerste plaats kwam, na jaren van voorbereiding, de koninklijke goedkeuring van de statuten af. Hoewel de vereniging nu officieel in het leven staat, hoopt het bestuur dat dit niet tot een verstarring zal leiden. Het beseft ten volle, er in belangrijke mate toe te kunnen bijdragen, dat de sfeer van „bekenden onder elkaar” waarover het zo verheugd is, een wezenlijk kenmerk van het verenigingsleven zal blijven. Deze ongedwongen sfeer wordt mede veroorzaakt, door het betrekkelijk constante aantal van ca. 225 leden.

Een ander verheugend moment mocht worden genoemd, dat tijdens de najaarsvergadering op 23 en 24 oktober een drietal nieuwe ereleden door de vergadering werden benoemd, tw. Prof. Dr. ALLAN G. BRODIE, Prof. Dr. R. HOTZ en Prof. Dr. G. KORKHAUS. Alle drie nieuw benoemden hielden tijdens deze vergadering een voordracht.

Tijdens de voorjaarsvergadering spraken op 29 mei Prof. R. W. BROEKMAN over: „Medische aspecten in de dentomaxillaire Orthopaedie” en coll. P. GERBRANDS over: „De tong en haar werking”. Op 30 mei werd de hele ochtendzitting door Prof. Dr. W. BALTERS verzorgd. Hij sprak over „Activ oder Passiv? Welche Behandlung bringt den gewünschten Erfolg?” waarna als demonstratie volgde: „Die Brönator Hilfe, ihr Wesen und ihre Art”.

Zonder twijfel mag er hier gewag van worden gemaakt, dat het enthousiasme van de spreker, op alle aanwezigen een diepe indruk vermocht te maken.

Zeer tot zijn spijt moet het bestuur in dit verslag vermelden, dat de VAN LOON-prijsvraag geen te bekronen inzending kreeg. De beoordelingscommissie was van oordeel, dat gezien de richtlijnen, geen van beide inzendingen voor een prijs in aanmerking kwam.

Het bestuur hoopt, dat dit niet als gevolg zal hebben, dat in de toekomst geen inzendingen voor de prijsvraag zullen worden gedaan. Dienaangaande leeft er bij het bestuur een gematigd optimisme.

J. M. BEEK